

For så vidt angår forudsætningerne for analysen kan det oplyses, at Danmark under forhandlinger i Rådet om Kommissionens forslag har udtalt sin principielle tilslutning til en ophævelse af det afgiftsfri salg til personer på rejse mellem EF-lande. Der er dog betydelig modstand mod forslaget blandt medlemsstaterne, og mulighederne for dets gennemførelse er derfor usikre.

Det er ligeledes usikkert, om Danmark kan opretholde 3-døgnsreglen ud over 1. januar 1976. Det er i tiltrædelsestraktaten anført, at Rådet inden nævnte tidspunkt skal afgøre, om en forlængelse af 3-døgnsreglen (herunder adgangen til at begrænse mængden af afgiftsfri cigaretter og spiritus til 200 cigaretter og $\frac{3}{4}$ liter spiritus) må anses for nødvendig for Danmark, idet der skal tages hensyn til det stadium, som gennemførelsen af den økonomiske og monetære union befinder sig på, og navnlig til de fremskridt, der er opnået med hensyn til fiskal harmonisering medlemsstaterne imellem. Rådets beslutning om en forlængelse skal træffes med énstemmighed.

Analysen anfører, at de angivne skøn for forringelse af betalingsbalance, afgiftsprovener m.v. må anses for minimumstal. Det foreliggende grundlag giver ikke tolddepartementet mulighed for at vurdere de anførte beløbsstørrelser.

Det kan oplyses, at man i tolddepartementet i foråret 1973 har foretaget et skøn over provenutabet for den danske statskasse ud fra forudsætningen om, at 3-døgnsreglen ikke forlænges, og at Danmark — af hensyn til det indenlandske salg af afgiftsberigtigede varer — som følge heraf nødsages til at nedsætte afgifterne på tobak, spiritus, vin og øl til de i Tyskland gældende. Efter dette skøn skulle provenutabet blive af en størrelsesorden på 3 mia kr.

Dette skøn må dog afgjort betragtes som et maksimumstal. Afgiftsnedsættelser som de anførte må ventes at føre til en forbrugsstigning, hvorved noget af provenutabet indvindes igen. Endvidere vil det næppe være nødvendigt at reducere det danske afgiftsniveau helt ned til det tyske. Det må fortsat anses for muligt, at der opretholdes en vis forskel mellem dansk og tysk afgiftsniveau.“

Det skal hertil føjes, at en nøje vurdering af analysens holdbarhed som sådan samt af de i rapporten angivne beregninger, for så vidt angår lufthavne, flyselskaber og DSB, af en afskaffelse af det afgiftsfri salg på ruter mellem Danmark og de andre EF-lande ikke er mulig, idet grundlaget for rapporten ikke foreligger tilstrækkeligt specificeret. Det kan herved oplyses, at det f. eks. ikke af analysen er muligt at udlede, om statens indtægter i form af afgifter hidrørende fra afgiftsfrit salg fra tax-free shop i Københavns lufthavn, Kastrup, er medtaget i beregningsgrundlaget. Københavns Lufthavnsvæsen har på den givne anledning oplyst, at en gennemførelse af EF-kommissionens heromhandlede forslag må antages at ville medføre et provenutab for lufthavnen i størrelsesordenen ca. 15 mill. kr. i det første år efter forslaget gennemførelse.

Udover at charterflyselskaberne tidligere har fremhævet, at en gennemførelse af EF-kommissionens forslag ville have betydelige økonomiske konsekvenser for selskaberne, hvis indtægter i ikke ubetydeligt omfang hidrører fra afgiftsfrit salg i fly, er ministeriet for offentlige arbejder ikke i besiddelse af materiale, der kan belyse omfanget af de enkelte selskabers salg, hvorfor en bedømmelse af rapportens oplysninger herom ikke er mulig.

For DSB's vedkommende kan det bekræftes, at generaldirektoratet har bidraget til analysen med diverse regnskabsoplysninger, men desuagtet ikke har umiddelbar mulighed for at kontrollere analysens talmæssige indhold.

Analysen vil i øvrigt indgå i ministeriet for offentlige arbejders fortsatte undersøgelser med henblik på en nærmere vurdering af, hvilke ændringer i rejsebehov, rejsemål og rejseruter der vil kunne blive en følge af en ophævelse af det afgiftsfri salg.

30 eksemplarer af nærværende skrivelse vedlægges.

KRESTEN DAMSGAARD